

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 61. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius05val-shoot-idm140381311572848.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Om den anden gierning, som er at høre gudz ord.

Det andet som i schulle gjøre udj eders sognekirche, skal eders prædiche stoell pominde eder, det er, at i skulle gierne luche eders øren op och flictelig høre gudz ord, ligget paa hiertet || och merchet grandgiffuelig och eders børn med, saa at i tøgget altid om vgen igien med dem, som huer christen mand er ocsaa en evangelist och predicher vdj sit eget huus, at de kunde end komme til den forstand och vidskab om gudz ord, som jeg kiender gode bønder vdj Sielandtz land gud være loffuet at der ere end sadanne thill som kunde sidde hiemme hoß deris bord och regne op for deris børn paa deris finger huer søndags evangelium som falder om det hele aar, fra den ene aars dag och til den anden: det er nu snart lærdt, gud være loffuet, der er jo siu dage om vgen, i kunde jo huer dag 62 tage eder saa lang tid fore, enthen morgen eller afften, til bordz eller fra, at j kunde tygge igien med eders kiere hustrøe och børn, noget aff den søndags evangelium, saalenge till i kunde dem allesammen. Vdj kiøbsteder venne vi vor børn til at læse den fremgangendes søndags evangelium op strax effter de haffue læst til och fra bordtz, saa nødis di till, at lærret paa deris fingre, inden den anden søndag kommer; med sadanne tuct och disciplin skulle børn venhis thill guds ord och gudfryctighedt. Mine faar, siger Christus de hører min røst, guds faar det er guds folch, huilche som ere iche guds folch, de ere jo diefflens folch, dett er de som iche gierne høre guds ord. Nu vilt du iche haffue en borte aff dine faar, ia dersom der bliffuer en borte aff dem, da tørst du lade de andre gaa for dem selfue, och løbe heden oc lede effter dem der borte er; som der || staar in evangelio, huor møget minder tørst du troe, at vor herre Christus vill haffue en aff sin faar borte; huor gaar det da thill, at der bliffuer saa mange borte aff dem? det er sagen, gud haffuer bundet dem ved det grønne græß, ved det salige guds ord, vilde de der æde aff, da er de gudz faar, ville de iche, da ere de foracte och fordømbte faar. Det er nu om det andet.